

законодавство тиме што може да одложи доношење и примену једног закона путем тзв. одлажућег (суспензивног) вета које припада шефу државе. Извршна власт такође кочи законодавну власт парламента и тиме што може да одлаже доношење уредби за извршење закона које су нужна претпоставка за примену већине закона. Но, парламент се данас свакако све више ограничава у вршењу законодавне власти тако што више не влада свим фазама законодавног поступка јер није једини и искључиви носилац законодавства. Парламент више не контролише све фазе законодавног поступка – од иницијативе преко расправљања до усвајања закона јер га у том послу све више ограничава извршна власт и то пре свега у фази законодавне иницијативе јер је у земљама са парламентарним режимом (пре свега Великој Британији) влада данас главни предлагач закона.

в) Буџетска функција

Ово је традиционална и најстарија функција парламента јер је он из ње и настао, пре свега у Енглеској. Зато су ти први парламенти више личили на племићке скупштине чији је задатак био да ограниче монархову фискалну власт тако што ће одобравати нове порезе које он разрезаује на феудалну властелу. И касније се наравно, парламент није одрицао ове функције, тако да је доношење буџета и закона о његовом извршењу основни услов функционисања како парламента, тако и самог парламентарног режима. Буџет је моћно средство контроле парламента над владом и битан инструмент који покреће у дејство механизам парламентарног система а пре свега изазива парламентарну одговорност владе. Наиме, преко буџета (његовог усвајања) извршна власт – пре свега влада се ставља под контролу парламента и то тако што овај може да одбаци буџет и да владу остави без законских средстава за њено функционисање, чиме се она онеспособљава за вршење својих функција.

г) Расписивање референдума, давање амнестије, одлучивање о рату и миру и међународним односима

Парламент расписује и спроводи референдум ради изјашњавања о виталним (државним) питањима и интересима којих је данас у условима модерног демократског живота све више. Тај референдум може бити или обавезан или факултативан или да се примењују и један и други, као код нас у Србији, по њеном бившем Уставу од 1990. године, док нови Устав од 2006. године пледира за факултативни (необавезни) референдум који